

ת"פ 12440/05/20 - מדינת ישראל נגד איוב אלחויטי, נאיף אלחויטי, שניהם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 12440-05-20 מדינת ישראל נ' אלחויטי ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי המאשימה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נדב גדליהו
הנאשמים	איוב אלחויטי נאיף אלחויטי שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אביטל

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בביצוע ריבוי עבירות של עיסוק בהובלה ובחיבור גפ"מ ללא היתר בניגוד לתקנות 2(א), 3(א), 3(א)(1), 3(א)(2) ו-3(ב)(1) לתקנות הגז ביחד עם סעיפים 9, 25(א) ו-29 לחוק הגז (בטיחות ורישוי, תשמ"ט 1989, וריבוי עבירות של עיסוק כספק גז ללא אישור תוך אי עמידה בהוראות, בניגוד לסעיפים 3 ו-6 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הבטחת ההספקה של גפ"מ) תשמ"ט 1989, יחד עם סעיפים 5, 15, 39(ב)(1)א ו-39 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח 1957.
2. על פי עובדות כתב האישום לנאשמים אין ומעולם לא היה רישיון טכנאי גפ"מ. עובר ליום 20.2.20 התקינו הנאשמים מערכת פיראטית למילוי גפ"מ ברכב פולקסווגן שבבעלות נאשם 1 ובשימוש שני הנאשמים. המערכת מורכבת מחלקים משומשים שרכשו במקומות שונים. המערכת יועדה למילוי גפ"מ לשימוש ביתי עבור הנאשמים ובני משפחתם וכן לשימוש מסחרי. ביום 20.2.20 מילאו הנאשמים ברכב כעשרה מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג. שישה מיכלים היו מחוברים למערכת המאולתרת שהיתה בתא המטען של רכב, עוד 4 מיכלים מלאים בגפ"מ היו שכובים על המושב האחורי ועל רצפת הרכב. מיכל נוסף נמצא ריק ומורכב עליו מד לחץ מאולתר. מיכל זה שימש בעבר להנעת הרכב. הנאשמים עסקו בעבודות גפ"מ, הובלת מיכלי גפ"מ ברכב, חיבורם למתקן גפ"מ והספקת מיכלי גפ"מ ללא כל היתר ובניגוד לדין.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של נאשם 1 התקבל תסקיר של שירות המבחן אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם ואת הרקע התעסוקתי של הנאשם. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביצע את העבירה עם אחיו, נאשם 2, אשר

הציע לו לבצע את העבירה, והוא עשה כן מתוך תחושת מחוייבות כלפיו. שירות המבחן ציין כי נאשם 1 ידע שהוא עובר על החוק והיה מודע לסכנה שבמעשיו. נאשם 1 הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי ואף השתתף במפגש הכנה בו נטל חלק פעיל. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 לקח אחריות חלקית על מעשיו וכי יוכל להפיק תועלת מהליך טיפולי קבוצתי. נאשם 1 נעדר עבר פלילי, רכש תעודת השכלת והתמיד במישור התעסוקתי. לנאשם שאיפות לשוב ולעבוד בתחום שבו למד. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 משלם מחיר אישי כבד על מעורבותו בפלילים וכי ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבול עבורו. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם במבחן, על מנת לשלבו בקבוצה טיפולית בה ירכוש כלים להתמודדות מיטיבה במצבי מצוקה ולחץ. כמו כן, שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 180 שעות. שירות המבחן התרשם כי הרשעה עלולה לפגוע בנאשם, ביכולתו להתפרנס מהמקצוע שרכש, לאור היותו מחזיק תעודה במכון טסטים, ועל כן המליץ שירות המבחן שלא להרשיעו בדיון.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים, לנסיבות ביצוע העבירה הנלמדות מכתב האישום. לדבריו, מתחם העונש ההולם כולל קנס הנע בין 20,000-150,000 ₪ מאסר בן 4 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר לצד ענישה נלווית. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשמים נעדר הרשעות קודמות, ועתר להטיל על הנאשמים ענישה בשליש התחתון של המתחם.

5. ב"כ המאשימה עתר להטיל על כל אחד מהנאשמים 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 20,000 ₪ וכן מאסר מותנה והתחייבות, או לחלופין של"צ וקנס בסכום 60,000 לצד מאסר מותנה והתחייבות. כמו כן עתר ב"כ המאשימה לחילוט הרכב שעומו בוצעה העבירה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו.

ב"כ המאשימה התנגד לביטול הרשעתו של נאשם 1 תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית (ע"פ (ירושלים) 1110-01-19 מדינת ישראל נ' לביא (23.6.19)).

6. ב"כ הנאשמים הפנה לאסופת פסיקה, הפנה לכך שהנאשמים לקחו אחריות בהזדמנות ראשונה וחסכו זמן שיפוטי, להיותם נעדרים עבר פלילי, ולחלופי הזמן מביצוע העבירות. ב"כ הנאשמים הפנה לנסיבותיהם האישיות ולפגיעת העונש בנאשמים ובבני משפחתם. ביחס לנאשם 1 הפנה ב"כ הנאשמים לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצות התסקיר להימנע מהרשעה על מנת שלא לפגוע ביכולתו של נאשם 1 לממש את שאיפותיו המקצועיות ואת יכולתו להתפרנס מהמקצוע אותו רכש. לאור האמור עתר ב"כ הנאשמים להטיל על נאשם 2 ענישה בדמות מאסר מותנה וקנס וביחס לנאשם 1 עתר לביטול ההרשעה והטלת צו מבחן לצד צו של"צ.

דיון והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

7. הנאשמים נותנים את הדין בגין ריבוי עבירות.

יודגש כי בפסיקה נקבע כי כל מילוי, או הספקה של כל מיכל גז היא עבירה בפני עצמה, ואם סופקו או הוחזקו מספר מיכלי גז עסקיין בריבוי עבירות ולא בעבירה אחת מרובת פריטים. ראו בעניין זה דברי בית המשפט המחוזי בע"פ (חיפה) 25432-04-13 אובק גז בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (29.9.13):

"לטעמי פרשנות לפיה ניתן לראות בעבירה בה הורשעו המערערים כעבירה אחת רבת פריטים מרוקנת מתוכן את תכלית החקיקה והופכת את העבירה לעבירה כלכלית כזו שמשלתם לבצעה. בכך חותרת הפרשנות הרואה במעשה מסוג זה שבפנינו כעבירה אחת רבת פריטים תחת תכליתה של הוראת החוק הבאה, בראש ובראשונה, להוות מנגנון אסדרה..."

8. עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות מאותו הסוג, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות נלקח בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, ולא עתרה לענישה מצטברת בגין כל עבירה, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

9. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב בעבירות בעלות אופי דומה, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש הולם

10. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצעו הנאשמים הם: שלום הציבור ובטחונו ובעיקר שלומם ובטחונו של צרכני הגז להם נתנו שירות ושל ציבור משתמשי הדרך, אותו סיכנו עת הובילו מיכלי גז"מ ברכבם.

ביחס לחומרת העבירות ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 8446/15 גיל אקנין נ' מדינת ישראל (14.12.2015):

"ביחס לפוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע עבודות גז"מ על ידי מי שלא הוכשר והורשה לעסוק בכך, נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים, שהוזכרו בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מיותר להביאם שוב כאן (הגם שהם נאמרו בנסיבות שאינן זהות לנסיבות המקרה שבפנינו):
"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה

של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים. הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת החיים..." (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (9.2.2015)).

וכן:

"המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכלל, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' גבור (19.3.2015))."

ראו גם רע"פ 5798/16 יובל עובדיה נ' מדינת ישראל (27.6.16):

"יובהר כבר עתה, כי גפ"מ - שכינויו בשפת היום-יום הוא "גז ביטוח" - הוא חומר המאופיין בהתלקחות, וכאשר תכונה זו יוצאת מכלל שליטה, קיימת סכנת התפוצצות. בשל מאפיינים אלו, נקבעו, בין היתר, חובת רישיון לעוסקים בגפ"מ בחוק הגז, והוראות בדבר אופן האחסנה והטיפול בו בצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההסנה של מיכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ומחסן עזר), התשנ"ב-1992".

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית, בשים לב לסיכון שיצרו הנאשמים בהתנהגותם, הגם שהאירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

12. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשמים החזיקו ברכב 10 מיכלי גפ"מ מלאים במשקל 12 ק"ג, כאשר 6 מתוכם מחוברים למתקן מילוי פיראטי שהתקינו ברכב, כמו כן מיכל נוסף ריק שהיה מחובר למד לחץ. נתתי דעתי לכך שנאשמים עסקו במילוי המיכלים, הובלתם והספקתם לאחרים. הנאשמים התקינו ברכב משאבה למילוי גפ"מ לשימוש אישי, משפחתי ומסחרי. עסקינן בעבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם. הנאשמים רכשו חלקים משומשים של מערכת מילוי גז והתקינו את המערכת ברכבו של נאשם 1, כל זאת על מנת שיוכלו לעסוק בגפ"מ ללא היתר כאמור. נתתי דעתי לכך שהרכב שבו הותקנה מערכת המילוי ועימו בוצעה העבירה הוא רכבו של נאשם 1, הגם שמהתסקיר עולה כי לדברי נאשם 1 מי שיזם את ביצוע העבירות הוא נאשם 2.

13. מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי במקרים דומים הוטלו על הנאשמים עונשים אשר לעתים לא כוללים מאסר, גם לא מאסר מותנה, ועד מספר חודשי מאסר וענישה נלווית. ראו למשל

· רעפ 5798/16 יובל עובדיה נ' מדינת ישראל (27.6.16): המבקש הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע

עבירה של שימוש פחזני בחומר דליק וניהול עסק ללא רישיון - המבקש החזיק במכולה ובמחסן פיראטי שהקים ובמכולה 53 מיכלי גז במשקל 48 ק"ג ו- 15 מיכלים במשקל 12 ק"ג וכן משאבה פיראטית מאולתרת. למבקש הרשעה קודמת בעבירות דומות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר וגזר על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 7941/15 מוחמד גבור ואח' נ' מדינת ישראל (10.2.2016): מבקש 1 הורשע על פי הודאתו במספר אישומים. באישום הראשון הורשע החזקת 75 מיכלי גפ"מ גדולים ו-54 מיכלי גפ"מ קטנים, והחזקת 7 מיכלי גפ"מ גדולים פיראטיים במשאית וולבו- עבירות של שימוש פחזני בחומר דליק, באישום השני הורשע בעבירה של ניהול העסק ללא רישיון במשך כ-6 שנים ובאישום השלישי הורשע בסיוע לבנו בהחזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו-34 מיכלי גפ"מ גדולים במחסן והחזקת משקל ומתקן למילוי גז, וכן סיוע להחזיק במשאית סגורה 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו-18 מיכלי גפ"מ גדולים-עבירות של סיוע לשימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון. נקבע כי המתחם לכל אירוע של שימוש פחזני באש נע בין 6-12 חודשים. על המבקש הוטלו, 5 חודשם מאסר בגין האישום הראשון, 3 חודשי מאסר בגין האישום השנה ו- 3 חודשי מאסר בגין האישום השלישי, חלקם בחופף כך שסך הכל ירצה 10 חודשי מאסר, קנס בסך 10,000 ש"ח וכן ענישה נלוות. מבקש 2- הורשע בעבירות של החזקת 133 מיכלי גפ"מ קטנים ו-34 מיכלי גפ"מ גדולים וכן משקל ומתקן למילוי גז, ובתוך משאית סגורה, החזקה של 103 מיכלי גפ"מ קטנים ו-13 גדולים, שימוש פחזני באש ואיסור עיסוק ללא רישיון וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר, קנס בסך 8000 ₪ וענישה נלווית. ערעור המבקשים נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (באר שבע) 6071-09-22 **מדינת ישראל נ' אלסייד** (14.12.22): המשיב הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בביצוע עבירה של החזקת מחסן עזר ובו 20 מיכלי גפ"מ במשקל של 12 ק"ג ו-2 מיכלי גפ"מ במשקל של 48 ק"ג. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע מענישה שלא כוללת מאסר ועד 6 חודשי מאסר וקנס שנע בין 5000 ל-15,000 ₪ וגזר על הנאשם קנס בסך 6,000 ₪, מאסר מותנה בן חודשיים והתחייבות בסך 15,000 ש"ח. לאור הערות ערכאת הערעור, חזרה בה המערערת מהערעור.

עפ (י-ם) 1110-01-19 מדינת ישראל נ' חיים לביא (23.6.19): המשיב הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של הוצאת מיכל גפ"מ מישראל (12 מיכלים), ניסיון להכנסת מיכל גפ"מ לישראל (11 מיכלים), איסור עיסוק והפעלת מחסן. בית משפט קמא ביטל את ההרשעה והטיל על המשיב 300 שעות של"צ. ערעור המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי הרשיע את המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום אך לא התערב ברכיבי גזר הדין והם נותרו על כנם.

עפ"ג (י-ם) 12244-12-17 **עידן גבאי נ' מדינת ישראל** (19.06.18) - הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של אספקת גז ללא רישיון, הוצאת מיכלי גפ"מ מחוץ למדינה, 4 עבירות של הכנסת מיכלים שמולאו מחוץ לארץ אל המדינה (43 מיכלים), 5 עבירות של אחסון מיכלים ריקים ללא היתר והובלה ו- 5 עבירות של שיווק מיכלים של ספק אחר. המערער נדון לחודשיים מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪. בנוסף, חולטו מיכלי הגז ושני כלי רכב. שני הצדדים ערערו על גזר הדין. בית המשפט המחוזי העמיד את גובה על הקנס על סך 15,000 ₪, יתר רכיבי גזר הדין ללא שינוי.

ת"פ (באר שבע) 35276-02-22 **מדינת ישראל נ' שחאדה נבארי** (23.6.22): הנאשם הורשע בביצוע

עבירה של הפעלת מתקן גז ועיסוק כספק גז. הנאשם החזיק במכולת בבעלותו 7 מכלי גפ"מ במשקל של 12 ק"ג. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע מענישה שלא כוללת מאסר ועד 6 חודשי מאסר וקנס שנע בין 5,000 ל-15,000 ₪ וגזר על הנאשם קנס בסך 5,000 ₪, מאסר מותנה בן חודשיים והתחייבות בסך 10,000 ש"ח.

ת"פ (באר שבע) 22379-03-20 **מדינת ישראל נ' יונס אלעטאוני** (23.11.21): הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הפעלת מחסן גפ"מ ועיסוק כספק גז. הנאשם החזיק במינימרקט שבניהולו 26 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג כל אחד והציע אותם למכירה תמורת 90 ש"ח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל הימנעות ממאסר ועד למאסר בן מס' חודשים, קנס שנע בין אלפי שקלים ועד עשרות אלפי שקלים וענישה נלווית וגזר על הנאשם קנס בסך 12,000 ₪, מאסר על תנאי בן חודשיים והתחייבות בסך 20,000 ₪.

ת"פ (חיפה) 61832-05-20 **מדינת ישראל נ' מ.ח סחר ושירותי גז בע"מ ואח'** (23.6.21) - נאשמים 3 ו-4 הם מפיצי גז עצמאיים של נאשמת 1. נאשם 3 הורשע בהחסנת 32 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג במחסן שבחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. נאשם 4 הורשע בהחזקת 21 מיכלי גפ"מ במשקל 12 ק"ג ו-4 מיכלים במשקל 48 ק"ג בחצר ביתו והפעלת מחסן ללא רישיון. נאשם 2 מנהלה של נאשמת 1. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובית המשפט אימץ ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ודן את הנאשמים לקנס (14,000 ₪, 18,000 ₪, 21,000 ₪), מאסר על תנאי והתחייבות.

ת"פ (פתח תקוה) 45295-05-18 **מדינת ישראל נ' חאג יחיא עימאד** (25.6.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של אחסנת מכלים ללא אישור - 50 מכלים במשקל 12 ק"ג מיכל אחד במשקל 48 ק"ג ו-19 מכלי מחנאות. הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש בדמות קנס בלבד, אך היו חלוקים בגובה הקנס. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 8,000 ל-30,000 ₪ והשית על הנאשם קנס בסך 11,000 ₪ והתחייבות בסך 30,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 49905-10-18 **מדינת ישראל נ' מאג'ד חמדאת** (22.03.2022) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע עבירות של איסור עיסוק בעבודת גפ"מ, עיסוק כספק גז (ריבוי עבירות). הנאשם סיפק גז ללקוחות פרטיים וסיפק מיכלי גז ללא רישיון לביצוע עבודות בגז בפרט לביצוע עבודות התקנה ולביצוע בדיקה תקנית לאחר ההתקנה. הנאשם היה מגיע לעיר שדרות עם בלוני גז, צופר ברחובות העיר כדי להודיע על בואו ומחליף בלוני גז לכל דורש, או לכאלו שתיאמו עימו מראש. באותו מקרה התקין הנאשם בשלושה בתים בשדרות, פעמים רבות, מיכלי גז מלאי גפ"מ, במערכות שבהם כבר חובר מיכל גז, וזאת ללא ניתוק מיכל הגז טרם ההתקנה וללא ביצוע בדיקה תקנית. והכל ללא רישיון לביצוע עבודות גז וללא הסמכה מתאימה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד קנס הנע בין 4,000 ₪ ועד 20,000 ₪ וענישה נלווית והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 12,000 ₪ והתחייבות בגובה 30,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 44768-12-18 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (6.10.19): הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הפעלת מחסן עזר ללא אישור - במחסן שבבית מגוריו נמצאו 12 מיכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד. בית המשפט גזר על הנאשם קנס בסך 1,000 ₪, מאסר על תנאי והתחייבות בסך 5,000 ₪.

ת"פ (חיפה) 57776-02-17 **מדינת ישראל נ' יודקוביץ ואח'** (26.9.18): הנאשמים נתפסו כשברכבם 38 מיכלים של 12 ק"ג ו-2 מיכלים במשקל 48 ק"ג, הנאשמים ביצעו עבירות של עיסוק כספק גז ללא רישיון, הובלה, הולכה, החסנה, מילוי ומכירה של מכלי גז של ספק אחר. הנאשם מכרו לאחת המשפחות מיכל גז במחיר 130 ₪. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשמים והושתו על כל אחד מהם 100 שעות של"צ

והתחייבות בסך 5,000 ₪.

ת"פ (רחובות) 9122-09-16 **מדינת ישראל נ' דרייר ואח'** (20.12.16): החסנת 14 מיכלי גז במשקל 5 ק"ג ללא אישור וביצוע עבודות גז ללא אישור. 3 נאשמים לא הורשעו והוטלה עליהם התחייבות. 2 נאשמים הורשעו ונדונו לקנס בסך 4,000 ₪ כל אחד, והתחייבות בסך 5,000 ₪.

ת"פ (י-ם) 34390-01-18 **מדינת ישראל נ' אוהב ציון בע"מ ועידן קמפינג סוכנויות בע"מ** (10/11/19). הנאשמות עסקו בגז ללא היתר, מכרו בשני עסקים שונים מעל 200 מיכלי גז מחנאות ללא היתר, והחזיקו במכולה ובכלי רכב 17,167 מיכלי גז מחנאות. בית משפט קמא אימץ את הסדר הטיעון, נאשמת 1 נדונה ללא הרשעה להתחייבות בסך 60,000 ₪. נאשמת 2 הורשעה ונדונה לקנס בסך 30,000 ₪ והתחייבות בסך 60,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 14885-05-16 **מדינת ישראל נ' אלסראיעה** (19.1.17) - הנאשם הורשע בעיסוק בעבודות גפ"מ ללא רישיון או הסמכה כנדרש, מכירה על ידי ספק ללא אישור, סיוע להקמת מחסן עזר של גז שלא כדין ועיסוק במכלים עם סימונים זרים שלא כדין. הנאשם עבד בחברה במסגרתה פעל לאספקת חיבור גז ללקוחות פרטיים ללא עריכת בדיקת בטיחות כנדרש ואיסוף מכלי גז זרים (של חברה אחרת) מלקוחות וזאת שלא בהתאם לנהלים. באחד הימים הוא יצא עם אדם נוסף עם משאית ועליה עשרות מכלי גז ללא טכנאי מלווה והם סיפקו את הגז ללקוחות ללא בדיקה, ללא חוזה וללא שהם מוודאים שיתקיימו תנאי הבטיחות לפי הדין. הם גם קיבלו מאותם לקוחות מכלים זרים והובילו אותם שלא כדין ובכך גם למעשה הובילו את המכלים הזרים שלא בהתאם לתנאים הקבועים בדין. נדון בהתאם להסדר שהציגו הצדדים לקנס בסך 10,000 ₪ ו-3 חודשי מאסר מותנה.

14. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

15. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצעו הנאשמים בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר, קנס שנע בין 8,000 סך 30,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של נאשם 2

16. בעניינו של נאשם 2 אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. אין בעניינו שיקולי שיקום.

17. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.

- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי בא כוחו.
- לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של נאשם 2 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

שיקולים בגזירת עונשו של נאשם 1

שאלת ביטול ההרשעה

18. שקלתי אם בעניינו של נאשם 1 קיימת הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום.
19. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.
בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:
"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".
20. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.
- בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
21. על הנאשם מוטל הנטל לשכנע שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש תיאורטי שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
22. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין. באשר לסוג העבירה, כפי שצויין בע"פ (ירושלים) 1110-01-19 **מדינת ישראל נ' לביא** (23.6.19):
"עשיית שימוש ברכב לאחסנת מיכלי גז"מ...מלמדים על חומרת העבירות הרבה. במקרה דנן ועל עוצמת הסיכון שנשקף לציבור, באופן שאינו מאפשר להימנע מהרשעה ושליחת מסר סלחני עד כדי שלילת אופיים העברייני של המעשים".

בנוסף, לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

באשר לנזק הקונקרטי, העובדה שהנאשם החל ללמוד לצורך קבלת תעודת בוחן מכשור לרישוי רכב, אינה מלמדת כי הרשעה בהכרח תפגע בהמשך לימודיו, או ביכולתו להתפרנס מהמקצוע הנ"ל. לא הוצגה כל ראיה המלמדת על פגיעה קונקרטית מעצם ההרשעה. לא הוכח כי בשל הרשעתו ימנע ממנו מלהתקבל למקומות עבודה שונים. הדבר מצוי בשיקול דעת של הגורמים הרלוונטיים.

דבר ידוע הוא כי הרשעה פלילית, כל הרשעה, עלולה במהלך חייו של אדם לפגוע בו בצורה זו או אחרת, לרבות להגבילו ביכולות התעסוקה, ואף על פי כן, הכלל הוא כאמור הרשעה, ורק במקרים חריגים ניתן להימנע ממנה.

23. בנסיבות אלו לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

הרשעת הנאשם תישאר על כנה.

24. אני ערה להמלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת נאשם 1 בדיון, עם זאת לא מצאתי לאמץ ההמלצה, לאור המפורט לעיל.

25. בואי לגזור את עונשו של נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי בא כוחו וכפי שפורטו בתסקיר. את מאמציו של נאשם 1 לרכוש מקצוע, להתקדם במישור המקצועי והתעסוקתי ולנהל אורח חיים נורמטיבי.
- לקחתי בחשבון כי נאשם 1 הורתע מההליך המשפטי שמתנהל נגדו ומהמחירים ששילם בעטיו.
- לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לגזור את עונשו של נאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
- בשים לב לנסיבות העבירה, ולעברו הנקי של נאשם 1 לא מצאתי בזו הפעם הצדקה להורות על חילוט הרכב.

עונשם של הנאשמים

26. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 9,000 שח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.6.23.

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ב. מאסר בן חודשיים וזאת על תנאי למשך שנתיים מהיום לבל יעבור כל אחד מהנאשמים עבירות על חוק הגז הפחמימי המעובה, תשפ"א 2020, או על תקנות הגז השונות.

ג. כל אחד מהנאשמים יתחייב בפני על סך של 10,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק הגז הפחמימי המעובה, תשפ"א 2020, או על תקנות הגז השונות תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום.

המוצגים יושמדו או יוחזרו לבעליהם החוקיים והכל על פי שיקול דעתה של הרשות

ניתן היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, במעמד הצדדים.